

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Athanasii Kircheri Fvldensis Bvchonii E Soc. Iesv. Prodromvs Coptvs Sive Aegyptiacvs

Kircher, Athanasius

Romae, 1636

Francisco Card. Barberino S.R.E. Vicecancellario Athanasivs Kirchervs è
Soc: Iesv perpetuam felicitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12784

Eminentissimo Principi

FRANCISCO
CARD: BARBERINO

S.R.E. Vicecancellario

ATHANASIVS KIRCHERVS

è Soc: IESV

perpetuam felicitatem.

IAcienda est, Eminentissime Princeps, mihi penè dixerim inuito, existimationis alea; dum hasce Coptæ, seu AEgyptiacæ linguæ primitias, sub Eminentissimi Nominis tui splendore mentis oculorumque arbitrio committo, æqua atque iniqua variorum iudicia non iniquo animo præstolaturus. Et latuissent illa fanè cum suo Authore, sicuti reliqua omnia, quæ de priscâ, atque hucusque incognitâ AEgyptiorum symbolicâ sapientiâ indefesso studio, conatu pertinaci, iam compararam supellectilia; nisi officiosa amicorum importunitas, armata deprecatio & amica quædam vis, quotidiana penè expostulatione de manibus extorsisset. Quorum ego, si authoritatẽ æquè ac rationes eneruare valuisssem, animum meum procul du-

† 2

bio

Epistola Dedicatoria.

bio obfirmassem, priuataque delectatione contentus illud Antigenidæ vsurpassem: *Intus mihi cano & musis.* Nam quod nonnulli cōmemorabant, vestigium aliquod relinquendum esse, quo me posteritati vixisse testarer; ne totus morerer, magna; pars mei vitaret libitinam; nihil admodum me commouebat, cui sola nominis immortalitas nimis exile præmium tantorum laborum semper est visa. Memineram etiam præclarè illud à Seuerino Boetio, sapienterque pronunciatum.

Quod si putatis longius vitam trahi

Mortalis aura Numinis.

Cum sera vobis rapiet hoc etiam dies

Iam vos secunda mors manet.

Porro si gloriæ posteritatisque recordationi vellefificandum est, aliud à Propheta Regio viris Religiosis æquor aperitur, vt assidua nimirum virtutum solidarum, exercitatione, atque apparentium bonorum contemptu, nunquam interituram nominis immortalitatem consecutentur: In memoria enim æterna iustum fore, diuino illius vaticinio, multò iam ante didiceram. Plus igitur aliquantò eorum rationes videbantur momenti, qui neminem sibi vni natum esse contendebant; ac proinde quæ quis talenta à Deo O. M. sibi concredita affecutus
esset

Epistola Dedicatoria.

esset publica luce aliorum iudicio non indigna, publico nequaquam inuidenda. Sed habebam tamen non pauca quæ his opponerem; ac primum quidem tenuitatis meæ mihi conscius, non satis incorruptum Iudicem esse arbitrabar amicorum in me benevolentiam. Quin & continuo illud animo obuersabatur meo: quis leget hæc? aut si legere possit, quis animum, linguas adeo peregrinas, tantumque ab orbe nostro remotas ut intelligat, adijciet? Neque enim ignorabam acria Criticorum ætatis huius ingenia, & Aristarchis suis hoc sæculum abundare. Nam si presso pede eorum, qui de rebus maximè arduis scripserunt vestigijs institero, styli barbariem seuerioribus obeliscis mox iugulabunt: sin aliquantò liberiùs in philologiæ campos excurrero, rebus grauioribus verborum ampullis fucum obducendo, iniuriam me facere dictitabunt. Hisce rationibus hoc apud amicos agebam, ut nihil agerem Neque tamen idcirco verborum lenocinia, fucosque, & calamistra in materia graui difficilique sum sectatus; hanc hederam scriptis suis appendant licet, qui re totâ sunt destituti; nobis difficultium, rerumque abditarum inquisitio, natiuo suo cultu castiùs videtur nitere.

Plus itaque omnibus hisce honoris Dei, in quem

vni-

Epistola Dedicatoria.

vnicum collimabam, & boni publici cura poterat, qua factum est, vt ego, qui popularem auram nunquam magni aestimaui: ne maledicentiae quidem fluctus, declinare latendo potuerim, & cum negotij nil fuerit silendo sapientem videri, nunc in eam me palæstram dederim in qua non raro, vt cum Comico loquar, existimationis damno *desudascitur*. Verum in hac ambiguâ mentis luctâ, me reficit, ac restaurat vnicum Eminentissimi Nominis tui patrociniû; cuius eximio splendore frontem huius operis vt insignirem, varijs sum rationibus adductus. Imprimis quia Eminentia tua, vt huiusmodi aggrederer, iussit; vt auderem, animauit; vt possem, necessaria suppeditauit; vt feruentius progrederer, stimulû addidit tuus in reconditis literaturis inuestigâdis ingēs cura, & studiû incredibile; vt demum cautè agerem & consideratè, tum in ijs percēsendis, acerrimum permouit iudicium, aliæque virtutes, quæ quantæ sint, malim silentio prædicare, quàm, vt quondam de Augusto dicebat Suetonius, parcè & ieiunè attingere. Accessit hisce demum omnibus, singularis tuus in Societatem nostram affectus, cui tametsi ex æquo me respondere posse diffidam, in parte tamen gratiarum reponendum est, non ingratum esse conari.

His

Epistola Dedicatoria.

His igitur rationibus motus ecce Prodrōmus iste Coptus seu Aegyptiacus, tandem post diuturna itineris difficilis pericula, laboresq; varios integer & incolumis Eminentissimo conspectui tuo se sistit, uti nouarū, ita rararum recōditissimarumque rerum Nuncius fidelis. Tuum erit, eā quā rerum nouarum proscēnia soles fronte eum excipere. Etsi enim sermo eius fuerit simplicior, & prima fronte nescio quid impositum, & asperum prae se tulerit, placebit tamen ni fallor mira quaedam eius in loquendo varietas, & quod rei caput, rerum incognitarū multiplex manifestatio, alio autem eum sine non prēmisi, quā ut, quid in reliquo de sacris Aegyptiorum sculpturis secuturis operibus molirer patefacere, & quā ingens linguarum exterarum notitia secretioribus studijs & disciplinis lumen adferret, propalā demonstrarem. Quod si verò id expectationi tuæ non ita responderit, excuses id velim, ceu opus non nisi subcesiuarum horarum elucubratione partum. Alterum verò opus (quod hōc tanto futurum est excellentius, quanto non immeritò altior & sublimior Philosophia Grammaticā censerī solet.) Hieroglyphicorum, inquam, enigmatum rediuuium Oedipum, omnem prioris defectum facillè suppleturum tibi persuadeas. Hoc
enim

Epistola Dedicatoria.

'enim exiguum esse fateor, & non nisi rudimentum quoddam, seu quasi primam quandam adumbrationem: quaecumque tamen sit, splendorem à purpura tua habiturum confido, & (fas sit dicere) tuam ab eo aliquem, ut nimirum ad exteros & posteros dimanet hic tuus in optimas artes vel amor vel honor; dimanet, inquam, in laudem tuam, in aliorum exemplum. Quod cum factum comperero, fructum me laboris mei non exiguum consecutum putabo. Deus Eminentiam tuam Ecclesiae Catholicae decus, atque ornamentum quam diutissimè seruet incolumem. Vale. Romae è domo Professa Soc: Iesu. 14 die mensis Coptici **Ἰουστ** seu 2. Augusti, anno Christi 1636. Coptitarum Martyrum 1352.

